

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**НДІ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА
ФАКУЛЬТЕТ ТВАРИННИЦТВА ТА ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ
ФАКУЛЬТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОДУКЦІЇ АПК
РАДИ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ
РАДИ АСПІРАНТІВ ФАКУЛЬТЕТІВ**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
73^{ої} Всеукраїнської науково-практичної
конференції з міжнародною участю**

**«СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ТВАРИННИЦТВІ
ТА РИБНИЦТВІ: НАВКОЛИШНЄ
СЕРЕДОВИЩЕ – ВИРОБНИЦТВО
ПРОДУКЦІЇ – ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ»**

3-4 квітня 2019 року

КИЇВ – 2019

Отже, співвідносна мінливість етологічних ознак корів і надою за лактацію, середньодобового надою, вмісту жиру в молоці відбувається відповідно до біологічних особливостей жуйних тварин, а наявні відмінності більшою мірою залежать від індивідуальних особливостей тварин.

Висновки і пропозиції. Молочна продуктивність вірогідно ($<0,01$ - $<0,001$) корелює з таким показником, як тривалість поїдання кормів, незалежно від рівня продуктивності. Для такого зв'язку характерна позитивна середнього і сильного ступеня корелятивна залежність ($r=0,74-0,86$). Наявність вірогідних кореляційних зв'язків між такими показниками молочної продуктивності корів, як надій за лактацію, середньодобовий надій і вміст жиру в молоці, та тривалості поїдання кормів свідчать, що чим більше тварини витрачають часу на поїдання кормів, вищою буде їх продуктивність. Встановлене закономірне явище може проявлятися у вибірковій та генеральній сукупності, а також надає можливість застосування даних знань при комплектуванні груп.

Список використаних джерел

1. Гордійчук Н. М. Поведінка корів і телят при різних способах утримання. Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С. З. Гжицького. 2016. Т 18. № 2 (67). С. 57–60.
2. Гайденок О. Етологічні особливості формування продуктивності тварин. Агробізнес сьогодні. 2017. Середа. 15 лютого. URL: <http://agro-business.com.ua/agro/suchasne-tvarynnytstvo/item/8137-etolohichni-osoblyvosti-formuvannia-produktyvnosti-tvaryn.html>.
3. Лухтай А. М. Поведінка корів української червоно-рябої молочної породи у різних за розміром технологічних групах за умови споживання кормів у зафіксованому положенні. Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С. З. Гжицького. 2010. Том 12. № 2(44). Частина 4. С. 228–231.
4. Ткач Є. Ф. Господарські та біологічні особливості високопродуктивних корів: автореф. дис... канд. с.-г. наук. с. Чубинське Київської області, 2011. 20 с.
5. Логвіненко В.І. Взаємозв'язок молочної продуктивності корів та рівня їх відтворювальної здатності залежно від лінійної приналежності. Зоотехнія. 2013. Том 5. № 34. С. 107–110.
6. Зубец М. В. Этология крупного рогатого скота. Київ, 1996. 213 с.

УДК 636.32

О. М. Салівончик, здобувач

Н. М. Корбич, к. с.-г. н., доцент

Державний вищий навчальний заклад «Херсонський державний аграрний університет», Херсон

ЖИРОПІТ ВОВНИ – ФУНКЦІЇ ТА ЗНАЧЕННЯ

Овеча вовна характеризується комплексом корисних властивостей і тому залишається незамінною сировиною для текстильної промисловості. Збереження технологічних властивостей вовни залежить від багатьох факторів. Оцінка значення жиропоту для збереження властивостей вовни, яка була дана П.М. Кулешовим, широко відома в вівчарстві [1].

Жиропіт – це основний компонент руна, який є продуктом діяльності потових та сальних залоз. Він виконує захисну функцію, а також тісно пов'язаний з життєдіяльністю всього організму вівці, з його конституціональними особливостями. Селекція овець за оптимальною кількістю доброякісного жиропоту з урахуванням кліматичних умов економічно вигідна [2].

Кількість і якість воску є дуже мінливим показником, який залежить від багатьох факторів, зокрема таких, як порідні та індивідуальні особливості тварин (в овець різних порід кількість жиропоту і об'ємне його співвідношення буде неоднаковим), характеру годівлі і умов їх утримання, а також від співвідношення між первинними та вторинними фолікулами (їх густотою).

Жиропіт вовни предмет багатьох наукових досліджень, але зазвичай він інтегрується до загального контексту і не є спеціальним об'єктом. На основі лабораторних досліджень вовни поголів'ї ярок таврійського типу асканійської тонкорунної породи овець племзаводу «Червоний чабан» Херсонської області. вовни встановлено невисокі від'ємні селекційні диференціали за вмістом поту у вовні (0,19 %). Між динамікою градацій селекційного поділу ярок і вмістом поту у вовні певної залежності не спостерігається ($r_s = +0,143 \pm 0,495$). Встановлено невисокі, але позитивні селекційні диференціали за величиною відношення піт: жир (+0,05 і 0,06 %). Спостерігається тенденція до збільшення показника піт: жир за градаціями селекційного призначення молодняку ($r_s = +0,429 \pm 0,452$) [3].

Встановлено, що збільшення норм йоду в раціонах вівцематок таврійського типу асканійської тонкорунної породи на 25 % призводить до покращення хімічного складу і фізичних показників вовни за рахунок збільшення у вовні вмісту загальної сірки на 14 %, цистину – на 3,5 % і міцності волокон – на 10 %. Покращення захисних властивостей вовняного воску відбувається завдяки зменшенню вмісту полярних ліпідів, неетерифікованих жирних кислот (НЕЖК), сквалену і збільшенню неетерифікованого холестеролу та ланостеролу у його складі [4].

Таким чином, можна стверджувати що жиропіт є важливою складовою вовни, який має значний вплив на якість та вихід вовнової продуктивності.

Список використаних джерел

1. Кулешов П. Н. Жиропот овечьей шерсти // Полная энциклопедия русского сельского хозяйства. М.: Новая деревня. 1900. С. 350–353.
2. Вівчарство України / за ред. В.М.Іовенка. Вид. друге, доп. і перероблене. К.: Аграрна наука, 2017. 488 с.
3. Богданова Н. В. Оцінка вмісту поту і відношення піт : жир у вовні ярок асканійської тонкорунної породи овець за рангами селекційної диференціації : бібліографія / Н.В. Богданова // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України / Серія: Технологія вирощування і переробки продукції тваринництва. 2016. Вип. 236. С. 110–115.
4. Стапай П. В., Параняк Н. М., Ткачук В. М. Фізико-хімічні властивості вовни та жиропоту вівцематок за умов використання у раціонах різних рівнів йоду. Вісник аграрної науки Причорномор'я. 2013. Вип. 4(76), т. 2, ч. 2. С. 150–154.